

delig maa det indvendes mod den ærede Rigsdagsmands Forslag, at det ikke har omtalt, at den store Byrde, som Statskassen har ved at afholde Pensioner til Theatret, skulde ophøre. Jeg maa i denne Anledning henlede Opmærksomheden paa, at det af Regjeringen er anerkjendt, at det Forhold, hvorefter Pensioner udddeles ved denne Kunstskat, ikke stemmer overeens med de ellers gjældende Regler; det er udtryffeligt fremhævet i Motiverne til den i sin Tid fremlagte Pensionsslov, at Regjeringen erkjendte, at de deri indeholdte Regler ikke passede for det Kongelige Theater, og jeg troer ogsaa, at man ved de nuværende Forhold er kommen til et for Statskassen meget byrdefuldt Resultat. Det er jo bekendt, at Forholdet ikke altid har været saaledes ved det kongelige Theater, at Kunstnerne pensioneredes af Statskassen, idet Theatret tidligere — jeg troer til 1840 — havde sin egen Pensionskasse, og, naar man sammenligner de Summer, som dengang bleve uddrede i Pension, med dem, som nu afholdes af Statskassen, tør jeg sige, at man vil komme til et meget overraskende Resultat. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand, som talte sidst, har Ret i, at det for et lille Land er rigtigt, at der gives en saadan Kunstskat, der i sit Slags er enestaaende, Midler til at sikkre sig store Talenter ved at give dem Udsigt til at kunne erholde Pension; men det maa erindres, at Forholdet ved vort Theater er af den Bessaffenhed, at det ikke alene er de store Talenter, som have denne Udsigt, men ogsaa de meget mindre, og at dette i de sidste Aar paa flere Maader har vist sig. Jeg troer derfor, at hvorledes man end tænker sig Theatrets Stilling i Fremtiden, bør man være betænkt paa, at den bliver saaledes, at Theatret vel kan tilsikre de Kunstnere, som fortjene det, Udgang til Pension; men jeg troer ikke, at det er rigtigt, at det samme tilsikres alle Kunstnere, og endnu mindre, at det skeer efter de for Embedsmænd i Almindelighed gjældende Regler.

Rée: I det sidste Punkt er jeg temmelig enig med den ærede Ordfører; jeg ønsker ogsaa, at Pensionssvæsenet ordnes paa en anden Maade og maaskee ad den Vej, som den ærede Ordfører har betegnet; dog maa det ikke lades

ude af Betragtningen, at, naar Pensionssystemet for endeel ophører eller modificeres, maa Lønningerne blive i et heelt andet Forhold, og Statens directe Tilskud vilde da rette sig derefter. Det har forøvrigt ikke været min Mening, og jeg troer heller ikke at have gjort det, at udtale nogensomhelst sikker Forhaabning med Hensyn til den ene eller den anden Maade, hvorpaa Forholdet kunde ordnes; i den Henseende anseer jeg mig for ukyndig til at have nogen bestemt Mening; men jeg troer ogsaa, at vi alle ere ukyndige heri, da der er saameget Særegent og Giendommeligt ved hele dette Forhold, som først maa drages frem, og det antager jeg kan kun skee ved den omhyggelige Undersøgelse, som fra Ministeriets Side vil blive at foretage. Jeg havde først, da jeg formulerede min Indstilling, udtryffeligt tilføjet, at Resultatet forventedes forelagt den næste ordinaire Rigsdag; men det lod jeg senere bortfalde, fordi denne Udtalelse vel i sig selv turde være overflødig; thi, naar man stiller et saadant Forlangende, er det jo ogsaa en Selsølg, at, naar Forlangendet opfyldes, maa Resultatet af den foretagne Undersøgelse blive Rigsdagen forelagt, og derved troer jeg da ogsaa at kunne besvare den Bemærkning, den ærede Ordfører har gjort med Hensyn til Undersøggelsens Maal. Man kan jo heller ikke forlange en saadan Undersøgelse foretaget blot, forat Administrationen derved skal komme paa det Rene med et eller andet Forhold, men for derved at tilveiebringe et saadant Resultat, som kunde være Grundlaget for den fremtidige Ordning af Statskassens hele Forhold til Theatret, og navnlig afgive et Fundament for de Beslutninger, Rigsdagen senere i saa Henseende fandt sig foranlediget til at tage.

Cultusministeren: Jeg troer ikke, at det for Bestyrelsens Vedkommende vil gjøre en saa stor Forskiel, som det maaskee kunde synes, om det ene eller det andet af de foreliggende Forslag bliver antaget. Jeg for min Deel skulde være tilbøielig til at troe, at det af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds (Rée) stillede Forslag har et Fortrin for Udvælgets derved, at det i Grunden er ligesaa bindende, uden dog at indeholde saa meget, som det af Udvælget stillede synes at